KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2020/527,

annettu 15 päivänä huhtikuuta 2020,

lopullisen polkumyyntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa Jindal Saw Limitedin osalta unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-301/16 antaman tuomion perusteella

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([1]) ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan ja 14 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

(1) Komissio antoi 17 päivänä maaliskuuta 2016 täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/388 ([2]) lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa, sellaisena kuin se on muutettuna täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2016/1369 ([3]), jäljempänä 'tarkasteltavana oleva asetus'.

1.1 Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio

(2) Jindal Saw Limited, jäljempänä 'Jindal', ja siihen etuyhteydessä oleva tuoja, Jindal Saw Italia SpA, jäljempänä yhdessä 'kantajat', riitauttivat tarkasteltavana olevan asetuksen unionin yleisessä tuomioistuimessa. Yleinen tuomioistuin antoi 10 päivänä huhtikuuta 2019 tuomionsa tarkasteltavana olevaa asetusta koskevassa asiassa T-301/16 ([4]).

(3) Unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että komissio oli tehnyt virheen alihinnoittelua koskevissa laskelmissaan, siltä osin kuin on kyse kantajista. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa komissio oli ottanut unionin tuotannonalan osalta huomioon joko tuotantoyksiköiden noudettuna lähettäjältä -tason ([5]) hinnat niiden myydessä suoraan riippumattomille asiakkaille tai myyntiyksiköiden noudettuna lähettäjältä -tason hinnat. Jindal Saw'n unionin markkinoilla tapahtuneen myynnin osalta komissio taas käytti lähtöhintana, jonka pohjalta määritettiin vertailukelpoinen maahantuontikustannukset EU:hun sisältävä hinta, polkumyyntimarginaalin määrittämisen yhteydessä laskennallisesti muodostettua vientihintaa (johon eivät siis sisältyneet Jindaliin etuyhteydessä olevien EU:ssa sijaitsevien myyntiyksiköiden myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset eivätkä voitot). Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan se, ettei tuottaja pidä tuotteita kaupan suoraan vaan siihen etuyhteydessä olevien myyntiyksiköiden kautta, merkitsee, että kyseisillä yksiköillä on omat kustannukset ja oma voittomarginaali, joten ne perivät riippumattomilta asiakkailta yleensä korkeampia hintoja kuin tuottajat perivät suorista myynneistä tällaisille ostajille, eikä myyntiyksiköiden perimiä hintoja siis voida rinnastaa tuottajien perimiin hintoihin ([6]). Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että tehdessään rinnastuksen verratakseen hinnan alittavuutta koskevan laskelman yhteydessä toisiinsa myyntiyksiköiden riippumattomilta ostajilta ja tuottajien suorissa myynneissä tällaisilta ostajilta perimiä hintoja yksinomaan unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen osalta komissio otti kyseisen tuotteen osalta huomioon hinnan, jota oli korotettu ja joka näin ollen oli epäedullisempi Jindal Saw'lle, jonka myynnistä unionissa suurin osa tapahtui myyntiyksiköiden kautta ([7]). Unionin yleisen tuomioistuimen

([1]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21.

([2]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/388, annettu 17 päivänä maaliskuuta 2016, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa (EUVL L 73, 18.3.2016, s. 53).

([3]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1369, annettu 11 päivänä elokuuta 2016, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/388 muuttamisesta (EUVL L 217, 12.8.2016, s. 4).

([4]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio (laajennettu ensimmäinen jaosto) 10.4.2019, Jindal Saw Ltd ja Jindal Saw Italia SpA v. Euroopan komissio, T-301/16, ECLI:EU:T:2019:234.

([5]) Noudettuna lähettäjältä -taso tarkoittaa sitä, että kuljetuskustannukset on vähennetty tarvittaessa.

([6]) Asia T-301/16, 184 kohta.

([7]) Ibid., 185 kohta.

mukaan tämä oli asianomaisen tuotteen hinnan alittavuuden laskemisessa tehty virhe, sillä hinnan alittavuutta koskevaa laskelmaa tehtäessä hintoja ei vertailtu samassa kaupan portaassa. Sen vuoksi unionin yleinen tuomioistuin totesi asiassa Jindal Saw virheeksi sen, että komissio vähensi unionissa sijaitsevien Jindaliin etuyhteydessä olevien myyntiyksiköiden myyntikulut ja voitot ensimmäiselle riippumattomalle ostajalle suuntautuneesta myynnistä, kun taas unionin tuotannonalaan etuyhteydessä olevien myyntiyksiköiden myyntikuluja ja voittoja ei vähennetty unionin tuotannonalan ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle suuntautuneen myynnin hinnoista. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että näitä kahta hintaa ei ollut verrattu symmetrisesti samassa kaupan portaassa.

(4) Tästä syystä unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että komissio oli rikkonut alkuperäisen tutkimuksen aikana voimassa olleen polkumyyntiä koskevan perusasetuksen ([8]), jäljempänä 'polkumyyntiä koskeva perusasetus', 3 artiklan 2 kohtaa. Koska tarkasteltavana olevassa asetuksessa laskettu hintojen alittavuus oli perusteena päätelmälle, jonka mukaan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti oli syynä unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että myös polkumyyntituonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välinen syy-yhteys, joka on polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti välttämätön edellytys polkumyyntitullin käyttöönotolle, saattaisi olla virheellinen ([9]).

(5) Lisäksi yleinen tuomioistuin katsoi, että ei voitu sulkea pois sitä, että jos hinnan alittavuus olisi laskettu oikein, unionin tuotannonalan vahinkomarginaali olisi määritetty tasolle, joka on polkumyyntimarginaalia alhaisempi. Siinä tapauksessa polkumyyntitullin määrää olisi polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti pitänyt alentaa tasolle, joka on riittävä poistamaan kyseisen vahingon ([10]).

(6) Edellä esitettyjen seikkojen perusteella unionin yleinen tuomioistuin kumosi tarkasteltavana olevan asetuksen siltä osin kuin se koskee yritystä Jindal Saw Limited.

1.2 **Unionin yleisen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpano**

(7) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 266 artiklan mukaan unionin toimielinten on toteutettava tuomioistuimen tuomioiden täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet. Jos unionin toimielinten hyväksymä säädös kumotaan hallinnollisen menettelyn – kuten nyt kyseessä olevan polkumyyntitutkimuksen – yhteydessä, unionin yleisen tuomioistuimen tuomion noudattamiseen sisältyy kumotun säädöksen korvaaminen uudella säädöksellä, jossa unionin yleisen tuomioistuimen yksilöimä lainvastaisuus on poistettu ([11]).

(8) Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan menettely kumotun säädöksen korvaamiseksi voidaan aloittaa uudelleen juuri siitä ajankohdasta, jolloin lainvastaisuus ilmeni ([12]). Tämä tarkoittaa erityisesti sitä, että tilanteessa, jossa hallinnollisen menettelyn päättävä säädös kumotaan, kumoaminen ei välttämättä vaikuta valmisteleviin säädöksiin, kuten polkumyynnin vastaisen menettelyn vireillepanoon. Jos esimerkiksi lopullisten polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotosta annettu asetus kumotaan, menettely pysyy vireillä, koska ainoastaan menettelyn päättävä säädös on poistettu unionin oikeusjärjestyksestä ([13]), lukuun ottamatta tapauksia, joissa lainvastaisuus tapahtui vireillepanovaiheessa. Hallinnollisen menettelyn uudelleen aloittamista ja polkumyyntitullien ottamista uudelleen käyttöön tuonnissa, joka tapahtui kumotun asetuksen soveltamisaikana, ei voida pitää taannehtivuuskiellon vastaisena ([14]).

(9) Nyt käsillä olevassa asiassa unionin yleinen tuomioistuin kumosi tarkasteltavana olevan asetuksen Jindal Saw Limitedin osalta sillä perusteella, että komissio oli tehnyt virheen määrittäessään merkittävän hinnan alittavuuden olemassaolon. Tämä virhe on mahdollisesti voinut vaikuttaa syy-yhteyttä koskevaan analyysiin ja vahinkomarginaaliin.

([8]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51) (korvattu asetuksella (EU) 2016/1036).

([9]) Asia T-301/16, 193 kohta.

([10]) Ibid., 194 kohta.

([11]) Yhdistetyt asiat 97, 193, 99 ja 215/86, Asteris AE ym. ja Helleenien tasavalta v. komissio, Kok. 1988, s. 2181, 27 ja 28 kohta.

([12]) Asia C-415/96, Espanja v. komissio, Kok. 1998, s. I-6993, 31 kohta; asia C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques v. neuvosto, Kok. 2000, s. I-8147, 80–85 kohta; asia T-301/01, Alitalia v. komissio, Kok. 2008, s. II-1753, 99 ja 142 kohta; yhdistetyt asiat T-267/08 ja T-279/08, Région Nord-Pas de Calais v. komissio, ECLI:EU:T:2011:209, 83 kohta.

([13]) Asia C-415/96, Espanja v. komissio, Kok. 1998, s. I-6993, 31 kohta; asia C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques v. neuvosto, Kok. 2000, s. I-8147, 80–85 kohta.

([14]) Asia C-256/16, Deichmann SE v. Hauptzollamt Duisburg [2018], ECLI:EU:C:2018:187, 79 kohta; ja asia C-612/16, C & J Clark International Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, tuomio 19.6.2019, 58 kohta.

(10) Ne tarkasteltavana olevan asetuksen päätelmät, joita ei ollut riitautettu tai jotka oli riitautettu mutta joiden riitauttamisen unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi tai joita se ei tutkinut ja jotka eivät tämän vuoksi olleet syynä tarkasteltavana olevan asetuksen kumoamiseen, ovat edelleen voimassa ([15]).

(11) Tuomioistuimen asiassa T-301/16 10 päivänä huhtikuuta 2019 antaman tuomion jälkeen komissio julkaisi ilmoituksen, jäljempänä 'uudelleenaloittamista koskeva ilmoitus', jossa se ilmoitti päättäneensä avata osittain uudelleen polkumyynnin vastaisen tutkimuksen, joka koskee pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuontia ja joka johti tarkasteltavana olevan asetuksen antamiseen, ja aloittaa tutkimukset uudelleen siitä ajankohdasta, jolloin lainvastaisuus ilmeni. Uudelleenaloittaminen rajoittui vain unionin yleisen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpanoon Jindal Saw Limitedin osalta.

(12) Tämän jälkeen, 22 päivänä heinäkuuta 2019, komissio päätti asettaa tiettyjen Intiasta peräisin olevien ja Jindal Saw Limitedin valmistamien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnin kirjaamisvelvoitteen alaiseksi ja pyysi kansallisia tulliviranomaisia odottamaan asiaa koskevan komission täytäntöönpanoasetuksen, jolla tullit otetaan uudelleen käyttöön, julkaisemista ennen kuin ne tekevät päätöksiä polkumyyntitullien palauttamista ja peruuttamista koskevista vaatimuksista siltä osin kuin on kyse Jindal Saw Limitediltä tulevasta tuonnista ([16]), jäljempänä 'kirjaamista koskeva asetus'.

(13) Komissio ilmoitti asianomaisille osapuolille uudelleenaloittamisesta ja pyysi niitä esittämään huomautuksia.

2. **ASIANOMAISTEN HUOMAUTUKSET**

(14) Komissio vastaanotti huomautuksia unionin tuotannonalalta ja kahdelta vientiä harjoittavalta tuottajalta.

(15) Jindal väitti, että komissio ei voinut määrätä kansallisia tulliviranomaisia jättämään palauttamatta ja/tai peruuttamatta tarkasteltavana olevan asetuksen nojalla kannettuja tulleja. Se väitti, että käsillä olevassa tapauksessa tilanne on erilainen kuin asiassa Deichmann annetussa tuomiossa ([17]). Jindal väitti myös, ettei tulleja voida ottaa käyttöön uudelleen takautuvasti. Jindalin mukaan tarkasteltavana oleva asetus kumottiin kokonaisuudessaan, mikä tarkoittaa sitä, että se poistettiin unionin oikeusjärjestyksestä taannehtivasti, kun taas asiassa Deichmann annetussa tuomiossa ei ollut tekijöitä, jotka olisivat voineet vaikuttaa lopullista tullia koskevan asetuksen pätevyyteen. Lisäksi Jindal väitti, että hinnan alittavuuden analyysissä todettu lainvastaisuus tekee syy-yhteyttä koskevan komission analyysin kokonaan pätemättömäksi. Tämä merkitsee Jindalin näkemyksen mukaan sitä, että tulleja kokonaisuudessaan ei olisi pitänyt ottaa käyttöön eikä ottaa uudelleen käyttöön, koska vahinkoa ja syy-yhteyttä koskeva analyysi oli kokonaan virheellinen.

(16) Komissio muistutti, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun tuomioistuin toteaa tullien käyttöönottamisesta annetun asetuksen pätemättömäksi, on katsottava, että kyseisiä tulleja ei tullikoodeksin 236 artiklan mukaisesti ollut lain mukaan maksettava, minkä vuoksi kansallisten tulliviranomaisten on lähtökohtaisesti palautettava ne tämän osalta säädetyin edellytyksin ([18]). Tuomioistuin on kuitenkin katsonut myös, että tuomioistuimen tuomiossa tekemän pätemättömäksi julistamisen samoin kuin siitä johtuvien velvoitteiden täsmällinen laajuus on määriteltävä jokaisessa tapauksessa erikseen ottamalla huomioon sekä tuomion tuomiolauselma että perustelut, jotka ovat tuomiolauselman välttämätön tuki ([19]). Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Jindal toisti nämä väitteet esittämättä uusia perusteluja.

(17) Käsillä olevassa tapauksessa unionin yleinen tuomioistuin kyseenalaisti tuomion 192–195 kohdassa Jindalia koskevan hinnan alittavuuden laskentamenetelmän ja sen vaikutuksen syy-yhteyteen sekä sen mahdollisen vaikutuksen Jindalin vahinkomarginaaliin. Kyseiset seikat eivät kuitenkaan kyseenalaistaneet niiden kaikkien muiden tarkasteltavana olevassa asetuksessa tehtyjen päätelmien pätevyyttä, jotka voivat tukea komission lopullisia vahinkoa

([15]) Asia T-650/17, Jinan Meide Casting Co. Ltd, ECLI:EU:T:2019:644, 333–342 kohdat.

([16]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/1250, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2019, tiettyjen Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnin asettamisesta kirjaamisvelvoitteen alaiseksi sen jälkeen, kun niitä koskeva tutkimus aloitettiin uudelleen asioissa T-300/16 ja T-301/16 10 päivänä huhtikuuta 2019 annettujen, lopullisen tasoitustullin ja lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa annettuja täytäntöönpanoasetuksia (EU) 2016/387 ja (EU) 2016/388 koskevien tuomioiden täytäntöönpanemiseksi (EUVL L 195, 23.7.2019, s. 13).

([17]) Asia C-256/16, Deichmann SE v. Hauptzollamt Duisburg [2018], ECLI:EU:C:2018:187.

([18]) Katso tältä osin asia C-256/16, Deichmann SE v. Hauptzollamt Duisburg, ja sen 62 kohdassa mainitut tuomiot asioissa C-351/04, Ikea Wholesale, 27.9.2007, EU:C:2007:547, 66–69 kohdat, ja C-365/15, Wortmann, 18.1.2017, EU:C:2017:19, 34 kohta.

([19]) Asia C-256/16, Deichmann SE v. Hauptzollamt Duisburg, 63 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

koskevia päätelmiä, kuten 24 kappaleessa selostetaan. Vaikka uudelleen aloitetun tutkimuksen päätelmänä olisi, että polkumyyntitulleja ei pitäisi ottaa uudelleen käyttöön, tulliviranomaisilla olisi joka tapauksessa mahdollisuus palauttaa niiden tullien koko määrät, jotka on kannettu tarkasteltavana olevan asetuksen antamisen jälkeen.

(18) Tämän lisäksi unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan polkumyyntiä koskevan perusasetuksen ([20]) 10 artiklan 1 kohta ei ole esteenä säädöksille, joilla otetaan uudelleen käyttöön polkumyyntitulleja tuonnissa, joka on tapahtunut pätemättömiksi todettujen asetusten soveltamisaikana ([21]). Kuten kirjaamista koskevan asetuksen johdanto-osan 15 kappaleessa selitetään, hallinnollisen menettelyn aloittamista uudelleen ja mahdollista tullien uudelleen käyttöön ottamista ei näin ollen voida pitää taannehtivuuskiellon vastaisena ([22]). Tästä syystä Jindalin väite, jonka mukaan tulleja ei voida ottaa uudelleen käyttöön, hylättiin.

(19) Jindal väitti lisäksi, että tuomioistuimen tuomion täytäntöön panemiseksi komission on käytettävä Jindalin ensimmäisiltä riippumattomilta asiakkailtaan veloittamia tosiasiallisia hintoja. Se painotti, että komissio ei saa muodostaa laskennallisesti unionin tuotannonalan myynnistä vastaavien tytäryhtiöiden hintoja. Se väitti, että se olisi vastoin tuomion 187 kohtaa, jossa tuomioistuin katsoi, "... että hinnan alittavuutta koskevassa laskelmassa käytettyjen hintojen oli oltava riippumattomien ostajien kanssa neuvoteltuja hintoja eli hintoja, jotka ne olivat voineet ottaa huomioon päättäessään, ostavatko ne unionin teollisuudenalan tuotteita vai kyseessä olevien vientiä harjoittavien tuottajien tuotteita, ei hintoja välietapissa". Tältä osin komissio katsoi, että asiassa Kazchrome ([23]), eli unionin yleisen tuomioistuimen asian Jindal yhteydessä mainitsemassa lähteessä, unionin yleinen tuomioistuin ei tehnyt yhtä kategorista päätelmää kuin Jindal nyt teki (eli että vientiä harjoittavaan tuottajaan etuyhteydessä olevien EU:n myyntiyhtiöiden veloittamat tosiasialliset hinnat ovat ratkaisevia kaikissa tapauksissa laskettaessa hinnan alittavuutta). Tosiasiassa unionin yleinen tuomioistuin totesi asiassa Kazchrome varovaisesti, että "edeltävästä tarkastelusta seuraava päätelmä koskee vain käsiteltävää asiaa" ([24]). Komission näkemys on, että maahantuontikustannukset sisältäviä CIF-hintoja tulliselvityssatamissa voidaan käyttää tutkittaessa tuetun tuonnin vaikutusta hintoihin erityisten hinnan alittavuutta koskevien laskelmien avulla. Juuri sillä tasolla tuonti yleensä kilpailee unionin tuotannonalan hintojen kanssa, koska sillä tasolla kauppiaat valitsevat, hankkivatko ne tuotetta unionin tuotannonalalta vai vientiä harjoittavalta tuottajalta. Kun hinnan alittavuutta koskevia laskelmia varten pyritään arvioimaan, mitkä ovat kyseiset maahantuontikustannukset sisältävät CIF-hinnat silloin, kun vientiä harjoittava tuottaja toteuttaa myyntiä siihen etuyhteydessä olevien unionissa sijaitsevien yksiköiden kautta, tilanne ei poikkea siitä, kun komissio käyttää vertailussa suoraan vientiä harjoittavan tuottajan maahantuontikustannukset sisältäviä CIF-hintoja sen suorassa myynnissä unioniin. Näin ollen viittauksia "neuvoteltuihin hintoihin" niin asiassa Kazchrome kuin myöhemmin asiassa Jindal olisi tulkittava oikeassa asiayhteydessään.

(20) Jindal väitti myös, että komission olisi oikaistava muita puutteita ja laskuvirheitä, jotka tulivat ilmi tarkasteltavana olevan asetuksen antamisen jälkeen. Kuten komissio selitti uudelleen aloittamista koskevassa ilmoituksessa, tarkasteltavana olevassa asetuksessa esitetyt päätelmät, joita ei ole riitautettu tai jotka on riitautettu mutta joiden riitauttamisen unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi tuomiossaan tai joita se ei tutkinut ja jotka eivät näin ollen olleet syynä tarkasteltavana olevan asetuksen kumoamiseen, ovat edelleen voimassa ([25]). Sen vuoksi komission ei tarvitse tarkastella väitteitä, jotka koskevat muita kuin unionin yleisen tuomioistuimen laittomiksi katsomia seikkoja.

(21) Vientiä harjoittavista tuottajista toinen, Electrosteel Castings Ltd., jäljempänä 'ECL', väitti, että siinä tapauksessa, että komissio toteaa, ettei Jindalilta tullut tuonti ollut syynä unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, sen olisi arvioitava uudelleen, olisiko toimenpiteet pidettävä voimassa ECL:ltä tulevan tuonnin osalta. Se väitti myös, että jos komissio oikaisee Jindalin marginaalit, myös sen marginaalit olisi oikaistava. Päätelmien ilmoittamisen jälkeen ECL toisti Intian valtion tukemana nämä väitteet ja esitti perusteluna, että sitä koskevien marginaalien uudelleenlaskenta on välttämätön seuraus tämän menettelyn uudelleenaloittamisesta. Siksi komission olisi hoidettava tämä tehtävä omasta aloitteestaan.

(22) ECL:n ensimmäisen väitteen osalta komissio huomautti, ettei sen tässä tapauksessa tarvinnut laskea uudelleen ECL:ää koskevaa hinnan alittavuuden marginaalia, kuten 24 kappaleessa todetaan. Joka tapauksessa komissio totesi vielä senkin jälkeen, kun hinnan alittavuus oli Jindalin osalta laskettu uudelleen jäljempänä 3.2 kohdassa kuvatulla tavalla, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalan kärsimän vahingon välillä oli edelleen syy-yhteys, kuten 3.4 kohdassa selitetään. Näin ollen tätä väitettä ei ollut tarpeen tutkia. Komissio hylkäsi myös

([20]) Asetus (EU) 2016/1036.

([21]) C-256/16 Deichmann EU:C:2018:187, 77 ja 78 kohdat ja C-612/16, C & J Clark International Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, tuomio 19.6.2019, 57 kohta.

([22]) Asia C-256/16 Deichmann SE v. Hauptzollamt Duisburg, 79 kohta, ja asia C-612/16, C & J Clark International Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, tuomio 19.6.2019, 58 kohta.

([23]) Tuomio 30.11.2011, Transnational Company 'Kazchrome' ja ENRC Marketing v. neuvosto ja komissio, T-107/08, ECLI:EU:T:2011:704.

([24]) Tuomio 30.11.2011, Transnational Company 'Kazchrome' ja ENRC Marketing v. neuvosto ja komissio, T-107/08, ECLI:EU:T:2011:704, 68 kohta.

([25]) Asia T-650/17, Jinan Meide Casting Co. Ltd, ECLI:EU:T:2019:644, 333–342 kohdat.

jälkimmäisen väitteen, sillä ECL:n marginaalien uudelleenlaskenta ei kuulu tämän menettelyn soveltamisalaan. Vaikka oletettaisiin, että ECL:n väite, jonka mukaan sen hinnan alittavuuden marginaali oli 3.2 kohdassa kuvatun lähestymistavan perusteella samaa luokkaa kuin Jindalin osalta määritetty marginaali, pitää paikkansa, komissio totesi Intiasta tulevassa tuonnissa kokonaisuutena esiintyvän edelleen alihinnoittelua, vaikkakin vähäisempää. Kun otetaan huomioon tarkasteltavana olevan tuotteen erityiset markkinaolosuhteet, tällainen hinnan alittavuuden taso olisi merkittävä sen määrittämiseksi, että tarkasteltavana oleva Intiasta tuleva tuonti oli todetun vahingon aito ja merkittävä syy. Komissio tarkastelee tätä kysymystä tarkemmin 3.4 kohdassa.

(23) Unionin tuotannonala väitti, että komission olisi otettava vahinkoanalyysissään huomioon tuonnista johtuva hintoja laskeva vaikutus unionin tuotannonalaan. Sitä vastoin ECL väitti päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että tällainen analyysi ei sisälly tämän uudelleen aloitetun menettelyn soveltamisalaan eikä sitä pitäisi tehdä. Komission mukaan hintojen alenemista koskeva analyysi on olennainen osa syy-yhteyttä koskevaa analyysiä, johon unionin yleinen tuomioistuin katsoi käsiteltävänä olevan virheen mahdollisesti vaikuttaneen. Näin ollen komissio analysoi hintojen alenemista, kuten jäljempänä 3.3 kohdassa esitetään.

3. TUTKIMUKSEN KOHTEENA OLEVAN TUONNIN HINNAN ALITTAVUUDEN / SEN AIHEUTTAMAN HINTOJEN ALENEMISEN UUDELLEENTUTKINTA SEKÄ JINDAL SAW LIMITEDIN VAHINKOMARGINAALI

3.1 Jindalin myynnin vaikutus vahingon määrittämiseen

(24) Komissio muistutti, että Jindalilta tulevan tuonnin osuus oli vain 20 prosenttia Intiasta tulevasta kokonaistuonnista tutkimusajanjakson aikana. Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio ei vaikuta mihinkään muuhun tuontiin. Toisin sanoen vaikka Jindalilta tuleva tuonti jätettäisiin hintavaikutusten arvioinnin ulkopuolelle, hyvin suurta osaa tutkimuksen kohteena olevasta tuonnista koskeva päätelmä merkittävästä hinnan alittavuudesta ([26]) pysyisi muuttumattomana. Tähän liittyen komissio muistutti, että sekä hintavaikutusten tarkastelu että sen määrittäminen, että tutkimuksen kohteena oleva tuonti aiheutti vahinkoa unionin kotimaiselle tuotannonalalle, tehdään asianomaisesta maasta tai asianomaisista maista tulevan kokonaistuonnin osalta (eikä kunkin vientiä harjoittavan tuottajan osalta erikseen) ([27]). Tästä syystä komissio katsoi, että Jindalia koskevan hinnan alittavuuden laskelmien tarkistaminen ei horjuttanut päätelmää siitä, että hinnan alittavuus Intiasta tulevan tuonnin osalta kokonaisuutena oli merkittävä. Siksi unionin yleisen tuomioistuimen toteamalla virheellä ei ollut olennaista vaikutusta alkuperäisessä tutkimuksessa tehtyihin yleisiin päätelmiin. Näin ollen kaikki alkuperäisessä tutkimuksessa tehdyt vahinkoa koskevat päätelmät sisällytetään päätelmiin ja vahvistetaan.

3.2 Hinnan alittavuuden määrittäminen Jindalin osalta

(25) Vaikka komissio katsoi, että unionin yleisen tuomioistuimen toteama virhe ei vaikuta komission päätelmiin hinnan alittavuudesta ja vahingosta, kuten 24 kappaleessa todetaan, komissio tutki tarkemmin, olisiko hinnan alittavuus Jindalin osalta edelleen olemassa, kun otetaan huomioon myös tapaukseen liittyvät erityiset markkinaolosuhteet.

(26) Unionin yleinen tuomioistuin totesi, että polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukainen velvollisuus suorittaa puolueeton tarkastelu polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksesta edellyttää, että tehdään oikeudenmukainen vertailu tarkasteltavana olevan tuotteen hinnan ja unionin tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen hinnan välillä myynnissä unionin alueella. Tällaisen vertailun oikeudenmukaisuuden varmistamiseksi hintoja on verrattava samassa kaupan portaassa (ks. asia T-301/16, 176 kohta).

(27) Käsillä olevassa tapauksessa on useita merkittäviä tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyviä markkinoiden erityispiirteitä, jotka kuvaillaan jäljempänä.

([26]) Katso lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/388 johdanto-osan 93 ja 126 kappale, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva asetus'.

([27]) Katso tältä osin unionin yleisen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto), 8.5.2019, asia T-749/16, Stemcor London, ECLI:EU:T:2019:310, 84 kohta ("Unionin tuomioistuin on kuitenkin katsonut, että polkumyyntihinnoilla toteutetun tuonnin unionin tuotannonalalle aiheuttama vahinko on arvioitava kokonaisvaltaisesti, eikä ole tarpeen eikä mahdollistakaan yksilöidä sellaista osaa tästä vahingosta, joka voidaan lukea kunkin vastuussa olevan yhtiön syyksi").

3.2.1 *Tarkasteltavana oleva tuote ja asianomaiset yritykset*

(28) Tarkastelun kohteena ovat Intiasta peräisin olevat pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistetut putket, jäljempänä 'pallografiittirautaputket', jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 7303 00 10 ja ex 7303 00 90 (Taric-koodit 7303 00 10 10, 7303 00 90 10), lukuun ottamatta pallografiittirautaputkia, joissa ei ole sisä- ja ulkopinnoitetta, jäljempänä 'pinnoittamattomat putket'.

(29) Komissio muistutti, että kaksi yritysryhmää (kolmesta), jotka valmistavat tarkasteltavana olevaa tuotetta, toimivat yhteistyössä ja muodostivat unionin tuotannonalan (jonka osuus kokonaistuotannosta on noin 96 prosenttia). SG PAM -ryhmä, jäljempänä 'SG PAM', toteutti myyntiä riippumattomille asiakkaille unionissa Ranskassa, Saksassa ja Espanjassa sijaitsevien kolmen tuotantoyhtiönsä kautta sekä eri jäsenvaltioissa sijaitsevien monien myynnistä vastaavien tytäryhtiöiden kautta ([28]). Toinen unionin tuottajien ryhmä, Duktus Rohrsysteme GmbH, myi tuotetta saksalaiselta tuotantoyhtiöltään ja yhden myynnistä vastaavan tytäryhtiön kautta ([29]). Jindal puolestaan myi tarkasteltavana olevaa tuotetta unionissa Italiassa, Espanjassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevien kolmen myynnistä vastaavan tytäryhtiönsä kautta ([30]).

3.2.2 *Pallografiittirautaputkien unionin markkinoiden erityispiirteet*

a) ***Myyntikanavat/asiakastyypit***

(30) Pallografiittirautaputkia käytetään pääasiassa veden ja jäteveden kuljettamiseen. Siitä syystä vesihuoltoyhtiöt ja vedenkäsittelylaitokset vastaavat suurimmasta osasta tarkasteltavana olevan tuotteen kysyntää. Nämä yhtiöt käyttävät pallografiittirautaputkia suurissa infrastruktuurihankkeissa, ja niiden hankintaan sovelletaan julkisia hankintoja suoraan tai välillisesti julkisten tarjouskilpailujen kautta. Kuten kantelussa ([31]) todetaan, pallografiittirautaputkia myydään joko suoraan urakoitsijoille tai vesiyhtiöille (eli myynti käyttäjille) tai välillisesti kauppiaiden kautta (eli myynti jakelijoille) Vaikka suuri osa pallografiittirautaputkista myydään ensin rakennusyrityksille, nämä yritykset osallistuvat vesihuoltoyhtiöiden ja vedenkäsittelylaitosten tarjouskilpailuihin, joten tarjouskilpailuihin liittyvä hintapaine on lähes aina olemassa. Näin ollen suurin osa pallografiittirautaputkien myynnistä unionin markkinoilla liittyy suoraan tai välillisesti tarjouskilpailuihin eri jäsenvaltioissa.

(31) SG PAM myi noin 75 prosenttia tuotannostaan käyttäjille ja loput 25 prosenttia etuyhteydettömille jakelijoille. Duktusin myyntirakenne oli erilainen, sillä se myi pääasiassa etuyhteydettömille jakelijoille (lähes 90 prosenttia myynnistä). Koska Duktusin myynti edusti kuitenkin vain pientä osuutta unionin tuotannonalan myynnistä, komissio vahvisti, että vähintään 65 prosenttia unionin tuotannonalan myynnistä tapahtui suoraan käyttäjille.

(32) Jindalin asiakasmyynnin rakenne oli saman tyyppinen kuin unionin tuotannonalalla, eli se myi yli 70 prosenttia käyttäjille ja noin 30 prosenttia etuyhteydettömille jakelijoille.

(33) Näin ollen komissio totesi päätelmänään, että Jindal ja unionin tuotannonala myivät tarkasteltavana olevaa tuotetta saman tyyppisille asiakkaille samanlaisessa suhteessa.

b) ***Suora myynti tuottajilta ja myynti myynnistä vastaavien tytäryhtiöiden kautta***

(34) SG PAM:llä oli alueellinen myyntirakenne, jossa sen yksiköt keskittyivät niiden sijaintipaikan paikallisiin markkinoihin. Tämä koski sekä SG PAM:n tuottajia että sen myynnistä vastaavia tytäryhtiöitä. Esimerkiksi SG PAM Ranska oli ainoa SG PAM:n yksikkö, joka myi suoraan loppukäyttäjille Ranskassa. Vaikka jonkin tietyn tuotelajin valmistaja oli SG PAM Saksa tai Espanja, tuotelaji myytiin ensin sisäisesti SG PAM Ranskalle ja vasta sen jälkeen SG PAM Ranska myi sen loppukäyttäjälle. Vastaavasti SG PAM Belgia oli ainoa myyntiyksikkö Belgiassa [ja Luxemburgissa], SG PAM UK Yhdistyneessä kuningaskunnassa [ja Irlannissa], SG PAM Italia ainoa Italiassa jne.

([28]) Tutkimuksen yksinkertaistamiseksi komissio valitsi otannan, johon kuuluivat SG PAM:n kuusi suurinta myynnistä vastaavaa tytäryhtiötä.

([29]) Duktusilla oli myyntiä myös Tšekissä sijaitsevan myynnistä vastaavan tytäryhtiön kautta, mutta sen pienen koon vuoksi sitä koskevia tietoja ei tarkastettu.

([30]) Jindalin kaikki kolme tytäryhtiötä tarkastettiin. Lisäksi Jindal myi alle 3 prosenttia unioniin suuntautuvasta myynnistään suoraan Intiasta syrjäisille Réunionin ja Mayotten saarille, jotka kuuluvat EU:n tullialueeseen.

([31]) Konsolidoitu toisinto 10. marraskuuta 2014 tehdystä kantelusta, asianomaisten osapuolten tarkasteltavaksi, s. 6.

Toisin sanoen yhtiön kolme tuotantoyksikköä eivät myyneet suoraan käyttäjille niillä markkinoilla, joilla oli yhtiön muita tuotantoyksikköjä tai myynnistä vastaava tytäryhtiö. Tällainen rakenne kuvastaa sitä, että markkinoita ohjaavat jäsenvaltioiden kuntien / yleishyödyllisten yhtiöiden järjestämät tarjouskilpailut, minkä vuoksi kutakin markkina-aluetta varten tarvitaan asianmukainen myyntiedustus.

(35) Myös Duktusilla oli paikallinen myyntirakenne, sillä se myi yli 50 prosenttia tuotannostaan kotimarkkinoillaan Saksassa. Duktusilla oli vain yksi myynnistä vastaava tytäryhtiö, Duktus Czech Republic, jäljempänä 'Duktus CZ', joka myi ainoastaan Tšekissä ja Slovakiassa. Duktus CZ:n myynti oli melko vähäistä eli noin 10 prosenttia Duktusin kokonaismyynnistä. Jindalin myynti näillä kahdella markkina-alueella oli hyvin vähäistä (alle 1 prosentti).

(36) Komissio suoritti SG PAM:ää koskevan yksityiskohtaisen hinta-analyysin määrittääkseen sen tehtaalta tapahtuvan suoran myynnin ja sen myynnistä vastaavien tytäryhtiöiden kautta tapahtuvan välillisen myynnin hintarakenteet. SG PAM on ylivoimaisesti suurin unionin tuottaja, ja sen osuus on 80 prosenttia yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien myynnistä unionissa ja 90 prosenttia tuotannosta ([32]). Komissio vertaili kymmenen eniten myydyn tuotelajin ([33]) myyntihintoja kolmen SG PAM:n tuotantoyhtiön ja sen kahden suurimman, myyntimääriltään samanlaisen myynnistä vastaavan tytäryhtiön välillä. Vertailun tuloksena havaittiin huomattavia hintavaihteluja yhden tuotelajin sisällä. Myynnistä vastaavien tytäryhtiöiden hinnat olivat usein alempia kuin tuottajilta tulevan myynnin hinnat, mutta toisinaan tilanne oli myös päinvastainen. Tämä voi johtua siitä, että tarjouskilpailujen käyttö näyttää vaikuttavan tarkasteltavana olevan tuotteen markkinoihin, kuten edellä selitetään. Asianomaisen tuotelajin hinta saattoi vaihdella maantieteellisestä markkina-alueesta riippuen. Komissio havaitsi, että kullakin maantieteellisellä markkina-alueella käytettiin periaatteessa vain yhtä myyntikanavaa, kuten 34 kappaleessa selostetaan. Siksi ei voitu vertailla hintarakenteita tuotantoyhtiöiltä tulevan myynnin ja kotimarkkinoiden myyntiyksiköiltä tulevan myynnin välillä samalla maantieteellisellä alueella ja edustavien määrien osalta.

(37) Näin ollen komissio totesi, että sillä, harjoittiko tuottaja myyntiä suoraan vai tapahtuiko myynti tuottajan myyntiyksiköiden kautta, ei ollut havaittavaa vaikutusta kyseisen myynnin asiakashintoihin. Etenkään etuyhteydessä olevan yksikön kautta tapahtuvan myynnin ei havaittu johtavan korkeampiin hintoihin kuin tuottajan suoraan toteuttaman myynnin, mikä johtui tarjouskilpailujen aiheuttamasta hintapaineesta ja maantieteellisen sijainnin mukaan vaihtelevista erilaisista hintatasoista. Vaikka unionin tuotannonalan tuotantoyhtiöt harjoittivat kotimarkkinoillaan myyntiä loppukäyttäjille, myynti tapahtui saman tyyppisille asiakkaille kuin sen myynnistä vastaavien tytäryhtiöiden harjoittama myynti toisissa jäsenvaltioissa. Tämän unionin tuotannonalan unionin markkinoilla veloittamia hintoja koskevan yksityiskohtaisen analyysin perusteella komissio totesi, että on asianmukaista käsitellä suoraa myyntiä ja myynnistä vastaavien tytäryhtiöiden kautta toteutettavaa myyntiä samassa kaupan portaassa tapahtuvana.

3.2.3 *Yleinen päätelmä ja Jindalin hinnan alittavuuden marginaali*

(38) Edellä esitetyn perusteella komissio totesi, että pallografiittirautaputkien tuotannonalalla on useita erityispiirteitä, joiden vuoksi se voi katsoa unionin tuotannonalan ja Jindalin myynnin tapahtuneen samassa kaupan portaassa:

— Kuluttajille suoraan tapahtuvan myynnin ja kauppiaiden tai jakelijoiden kautta tapahtuvan myynnin osuudet olivat unionin tuotannonalalla ja Jindalilla samanlaiset (noin 70 vs. 30 prosenttia);

— Yleisesti ottaen unionin tuottajien toteuttama suora myynti etuyhteydettömille asiakkaille ei poikennut hintarakenteeltaan niiden myynnistä vastaavien tytäryhtiöiden kautta toteutetusta myynnistä;

— Tarjouskilpailut ohjaavat markkinoita, minkä vuoksi hintapaine on lähes aina merkittävä. Niin vientiä harjoittaville tuottajille kuin unionin tuotannonalalle etuyhteydessä olevien myyntiyksikköjen olomassaolosta aiheutuvia lisäkustannuksia ei välttämättä voida siirtää lopullisille riippumattomille ostajille, minkä osoittaa se, että suoran ja välillisen myynnin hinnoittelussa ei ollut havaittavaa eroa.

(39) Ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen päätelmät asiassa T-301/16 ja erityisesti tuomion 184 kohdassa esitetyt seikat, jotka esitetään edellä 3 kappaleessa, komissio ei löytänyt näyttöä siitä, että unionin tuottajien myyntiyksiköiden lisäkustannukset ja voittomarginaalit olisivat yleisesti johtaneet riippumattomilta ostajilta veloitettuihin korkeampiin hintoihin, edellä 36 ja 37 kappaleessa selostetuista syistä. Markkinoiden erityispiirteet

([32]) Tuotannon suuremman osuuden selittää se, että SG PAM:llä oli enemmän vientiä kuin Duktusilla.

([33]) Kyseisten kymmenen tuotelajin osuus oli yli 30 prosenttia SG PAM:n kokonaismyynnistä. Koska tuotelajeittain oli paljon hajontaa – myydyimmän tuotelajin osuus oli vain 6 prosenttia kokonaismyynnistä ja kymmenenneksi myydyimmän osuus vain 2,7 prosenttia – komissio piti kymmentä myydyintä tuotelajia edustavina.

tietyissä tapauksissa osoittavat, ettei väliportaan myyntiyksiköistä johtuvia kustannuksia – eikä myöskään voittoja – ole aina mahdollista ottaa automaattisesti huomioon hinnoissa, kuten esimerkiksi nyt käsillä olevassa tapauksessa, minkä myös unionin yleinen tuomioistuin implisiittisesti tunnusti käyttämällä ilmausta ”yleensä”.

(40) Pannakseen täytäntöön unionin yleisen tuomioistuimen antaman tuomion ja erityisesti sen tuomion 184 kohdassa esittämät toteamukset komissio tutki, olisiko hinnan alittavuus olemassa myös siinä tapauksessa, että vertailtaisiin ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta veloitettuja hintoja myyntiyksikköjen tasolla, olipa kyse sitten myyntiä suoraan harjoittavista tuotantoyhtiöistä tai myynnistä vastaavista tytäryhtiöstä. Tämä tehtiin rajoittamatta edellä tehtyjen päätelmien soveltamista.

(41) Näin ollen komissio käytti molempien osapuolten (unionin tuotannonalan ja Jindalin) ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionissa veloittamia lopullisia myyntihintoja, joita mukautettiin vähennysten huomioon ottamiseksi. Tarvittaessa komissio mukautti ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta veloitettua lopullista hintaa kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, pakkaus-, luotto- ja vakuuskustannusten sekä myyjäyhtiön ja etuyhteydettömän asiakkaan välisten palkkioiden huomioon ottamiseksi. Tämän tuloksena hinnan alittavuuden marginaaliksi saatiin 3,1 prosenttia.

(42) Vastaavasti Jindalin erityistilanteen uudelleentutkinta osoitti, että Jindalin myyntihinnat alittivat unionin tuotannonalan myyntihinnat, joskin alitus oli tasoltaan alhaisempi kuin alkuperäisessä tutkimuksessa määritettiin. Kuten jäljempänä selitetään, tällaista hinnan alittavuutta voidaan pitää merkittävänä markkinatilanteessa, jossa hintaherkkyys on merkittävää.

3.3 **Hintojen aleneminen**

(43) Vaikka Jindalin tarkistettua hinnan alittavuuden marginaalia pidettäisiin vähäisenä tai epätarkoituksenmukaisena, komissio katsoi joka tapauksessa, että tarkasteltavana olevalla tuonnilla oli kielteinen vaikutus unionin myyntihintoihin.

(44) Polkumyyntituonnilla voi olla huomattava vaikutus markkinoihin erityisesti silloin, kun tuotteet ovat homogeenisia ja kun hintaherkkyys on merkittävää. Pallografiittirautaputket ovat hyvin hintaherkkiä tuotteita, ja tämän tyyppisten tuotteiden kohdalla pienelläkin hintaerolla voi olla merkittävä vaikutus markkinoihin.

(45) Pallografiittirautaputket ovat teknisissä standardeissa määriteltyjä tuotteita. Näin ollen saman lajin tuotteissa on suhteellisen vähän laatueroja, minkä vuoksi hinta on ostopäätöksiä tehtäessä erittäin ratkaiseva tekijä. Sen lisäksi tärkeimmät myyntikanavat ovat suorat ja välilliset tarjouskilpailut, joissa pätee hyvin vahvasti halvimman tarjouksen logiikkaa. Valmistajat ja niiden myynnistä vastaavat tytäryhtiöt noudattavat kyseistä logiikkaa osallistuessaan suoraan tarjouskilpailuihin, mutta se pätee myös epäsuoraan osallistumiseen niiden toimittaessa tuotteita muille tarjouskilpailuihin osallistuville yrityksille. Tällaiset yritykset ovat yleensä rakennusalan yrityksiä, jotka vastaavat hankintaviranomaisten (kaupunginvaltuustojen, vesihuoltoyhtiöiden jne.) tarjouskilpailuihin. Tällaiset tarjouskilpailut kattavat sekä putkien toimittamisen että niiden asentamisen. Koska tarjouskilpailut ovat yleensä avoimia kaikille tarjoajille, kaikkiin yrityksiin kohdistui paineita alentaa hintojaan halvimman tarjouksen tasolle, jotta ne voisivat saada sopimuksen.

(46) Näissä erityisissä olosuhteissa nopeasti lisääntyvä polkumyyntituonti Intiasta alensi tarkasteltavana olevan tuotteen hintoja, kuten 51 kappaleessa selitetään, eikä hinnan alittavuus yksinään antanut täyttä kuvaa polkumyyntituonnin kielteisestä vaikutuksesta unionin tuotannonalan hintoihin. Kuten tarkasteltavana olevassa asetuksessa selitetään ([34]), Intian myyntimäärä ja markkinaosuus kasvoivat merkittävästi tutkimusajanjakson aikana ja samaan aikaan unionin tuotannonalan myyntimäärä pieneni paljon enemmän kuin kulutus; sen myynti väheni 11 prosenttia ja markkinaosuus pieneni 4 prosenttia. Halvan polkumyyntituonnin ([35]) aiheuttaman jatkuvan hintapaineen vuoksi unionin tuotannonala ei pystynyt mukauttamaan myyntihintojaan.

(47) Näin ollen komissio totesi, että vaikka hinnan alittavuuden olemassaolo kiistettäisiin, tarkasteltavana oleva tuonti aiheuttaisi hintojen alenemista tässä tapauksessa.

([34]) Katso lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/388 johdanto-osan 80 ja 99 kappale.

([35]) Intiasta tuleva tuonti tapahtui unionin myyntiä alemmilla hinnoilla, mikä käy ilmi tarkasteltavana olevan asetuksen johdanto-osan 82 (Intiasta tulevan tuonnin hinnat) ja 106 kappaleessa (keskimääräiset yksikköhinnat unionissa) olevista taulukoista.

3.4 **Syy-yhteys**

(48) Komissio tutki lisäksi, olisiko syy-yhteys polkumyyntituonnin ja vahingon välillä edelleen olemassa ottaen huomioon Jindalin osalta tarkistettu hinnan alittavuuden marginaali ja/tai hintojen alenemista koskevat vaihtoehtoiset päätelmät. Tässä yhteydessä komissio muistutti, että Jindalilta tulevan tuonnin osuus oli noin 20 prosenttia polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista. Komissio totesi myös, ettei Jindalin myynnin osalta uudelleenlaskettu, alempi hinnan alittavuuden marginaali muuttanut sitä tosiasiaa, että myös kaikki muu Intiasta tuleva tuonti alitti unionin tuotannonalan myyntihinnat (ks. 22 kappale), koska unionin yleisen tuomioistuimen päätelmät eivät koskeneet kyseistä tuontia. Jindalin oikaistu hinnan alittavuuden marginaali sekä suurinta osaa Intiasta tulevaa tuontia koskeva merkittävä hinnan alittavuuden marginaali, joka määritettiin alkuperäisessä tutkimuksessa, vahvistavat komission alkuperäisen päätelmän merkittävän vahingon ja syy-yhteyden olemassaolosta tässä tapauksessa.

(49) Tämän jälkeen komissio teki yleisen analyysin todetun vahingon ja kaiken Intiasta tulevan polkumyyntituonnin välisestä syy-yhteydestä ottaen huomioon myös hintojen alenemista koskevat vaihtoehtoiset päätelmät.

(50) Komissio totesi, että unionin tuotannonalan riippumattomille asiakkaille suuntautuvan myynnin kannattavuus oli erittäin huono. Polkumyyntituonnin aiheuttaman kilpailupaineen vuoksi unionin tuotannonala ei pystynyt nostamaan hintojaan riittävästi rahoitustilanteensa parantamiseksi. Huono kannattavuus osoittaa, että polkumyyntituonti painoi unionin tuotannonalan hintoja alaspäin ja esti sitä korottamasta hintoja päästäkseen kestävälle kannattavuustasolle.

(51) Kuten tarkasteltavana olevan asetuksen 79 ja 80 kappaleessa todetaan, polkumyyntituonnin määrä myös kasvoi merkittävästi markkinoiden kutistumisesta huolimatta. Polkumyyntituonti lisääntyi yli 10 prosenttia tarkastelujakson aikana. Polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdassa säädetään tältä osin, että pelkästään polkumyyntituonnin määrä voi olla syynä merkittävän vahingon aiheutumiseen unionin tuotannonalalle.

(52) Siksi komissio totesi, että Jindalin osalta uudelleenmääritetyn hinnan alittavuuden marginaalin alemmasta tasosta huolimatta tuonti kokonaisuudessaan alitti unionin tuotannonalan hinnat. Näin ollen syy-yhteys koko Intiasta tulevan polkumyyntituonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä on edelleen olemassa. Sen lisäksi komissio päätteli, että vaikka tutkimuksen kohteena olevaa tuontia koskevat päätelmät hinnan alittavuudesta voitaisiin kyseenalaistaa, Intiasta tuleva tuonti alensi hintoja merkittävästi, ja siksi vahinkoa/syy-yhteyttä koskevat alkuperäiset päätelmät vahvistetaan.

3.5 **Vahinkomarginaali**

(53) Unionin yleinen tuomioistuin katsoi asiassa T-301/16 antamansa tuomion 194 kohdassa, että jos komissio olisi laskenut hinnan alittavuuden oikein, ei voida sulkea pois sitä, että unionin tuotannonalan vahinkomarginaali olisi voitu vahvistaa polkumyyntimarginaalia alemmalle tasolle.

(54) Ensiksi komissio toteaa, että vahinkomarginaalin määrittämistä koskevia sääntöjä, joita sovellettiin silloin, kun toimenpiteisiin johtanut tutkimus saatettiin päätökseen, on muutettu asetuksella (EU) 2016/1036. Uusien sääntöjen mukaan vahinkomarginaalin laskemista edellytetään vain poikkeuksellisissa olosuhteissa.

(55) Toiseksi komissio muistutti, että hinnan alittavuutta koskevalla analyysillä ja vahinkomarginaalin määrittämisellä on eri tavoitteet. Hinnan alittavuuden analyysin tarkoituksena on määrittää, onko tarkastelun kohteena olevalla tuonnilla vaikutusta unionin tuotannonalan hintoihin. Hinnan alittavuutta koskevat päätelmät ovat yksi tekijöistä, jotka komissio ottaa huomioon vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevassa analyysisään. Sen sijaan vahinkomarginaalin määrittämisen tarkoituksena on tutkia, olisiko polkumyyntimarginaalia alempi tulli riittävä vahingon poistamiseksi. Päin vastoin kuin vahingon määrittämisen ja polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 3 artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten velvoitteiden yhteydessä, lainsäätäjä ei ole vahvistanut kattavia sääntöjä siitä, miten komission olisi arvioitava tällainen tullin taso. Kyseisenä ajankohtana voimassa olleen polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 9 artiklassa säädettiin yksinkertaisesti, että polkumyyntitullin suuruus ei saa ylittää vahvistettua polkumyyntimarginaalia, vaan sen olisi oltava kyseistä marginaalia alhaisempi, jos alhaisempi tullin määrä on riittävä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi. Nyt kyseessä olevassa tapauksessa komissio laski hinnan, joka on riittävä kattamaan unionin tuotannonalan tuotantokustannukset ja johon lisättiin kohtuullinen määrä voittoa

(nk. vahinkoa aiheuttamaton hinta). Kyseistä hintaa verrattiin tuontihintaan. Hintaero ilmaistiin prosenttiosuutena tuodun tuotteen CIF-hinnasta, jotta kyseistä prosenttisuutta tai marginaalia voitiin sitten verrata todettuun polkumyynnin tasoon (sekin ilmaistuna CIF-hintojen perusteella). Riippumatta siitä, perustuuko tulli vahinkomarginaaliin vai polkumyyntimarginaaliin, sitä sovelletaan aina tuontituotteiden CIF-hintaan, jos kyseisille tuotteille tehdään tulliselvitys unionissa.

(56) Hinnan alittavuuden yhteydessä käytetty menetelmä ja luvut eivät myöskään ole samat kuin ne, joita käytetään viitehinnan alittavuutta koskevissa laskelmissa. Hinnan alittavuuden marginaali lasketaan tuotelajeittain (tuotteen valvontakoodin eli PCN:n mukaan) vientiä harjoittavan tuottajan tosiasiallisten tuontihintojen ja unionin tuottajien tosiasiallisten hintojen välisenä erona ilmaistuna prosenttiosuutena unionin tuotannonalan hinnasta. Sen jälkeen lasketaan hinnan alittavuuden painotettu kokonaismarginaali vientiä harjoittavan tuottajan tosiasiallisten tuontihintojen ja unionin tuottajien tosiasiallisten hintojen välisenä erona ilmaistuna prosenttiosuutena vientiä harjoittavan tuottajan ”teoreettisesta liikevaihdosta” eli määrästä, jonka vientiä harjoittava tuottaja olisi saanut, jos se olisi myynyt tuodut määrät samalla hinnalla kuin unionin tuottajat. Vahinkomarginaali sitä vastoin lasketaan (myös PCN:n perusteella) erona unionin tuotannonalan vahinkoa aiheuttamattoman hinnan ja tosiasiallisen tuontihinnan välisenä erona, joka ilmaistaan prosenttiosuutena vientiä harjoittavan tuottajan tosiasiallisesta CIF-arvosta (toisin sanoen teoreettisen liikevaihdon sijasta tosiasiallinen liikevaihto).

(57) Siksi hinnan alittavuuden olemassaolon ja määrän määrittämisessä tietyn vientiä harjoittavan tuottajan osalta tehdyllä virheellä ei välttämättä ole automaattista vaikutusta kyseistä vientiä harjoittavaa tuottajaa koskevan vahinkomarginaalin määrittämiseen.

(58) Komissio arvioi kuitenkin uudelleen Jindalin vahinkomarginaalin unionin yleisen tuomioistuimen tuomion 194 kohdan perusteella.

(59) Tavanomaisissa olosuhteissa unionin tuotannonalan vahinkoa aiheuttamaton hinta perustuu noudettuna lähettäjältä -tasolla määritettyihin tuotelajikohtaisiin tuotantokustannuksiin, mukaan lukien myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset, lisättynä kohtuullisella voitolla. Tässä nimenomaisessa tapauksessa komissiolla ei kuitenkaan ollut riittävästi yksityiskohtaisia ja todennettuja tietoja PCN-pohjaisista tuotantokustannuksista, jotka ovat tarpeen vahinkomarginaalin laskemiseksi, kuten edellä selostetaan. Toisaalta komissiolla oli hallussaan tietoja muun muassa unionin tuottajien myyntiyksiköiden myyntikustannuksista ja voitoista. Kun otetaan huomioon tämän tapauksen erityiset olosuhteet ja erityisesti lukuisat erot tuotelajien välillä ja tarjouseritelmistä johtuvat erityiset tekniset standardit/eritelmät, vahinkoa aiheuttamaton hinta perustui poikkeuksellisesti tuotelajikohtaiseen lopulliseen myyntihintaan, jota oikaistiin kustannusten huomioon ottamiseksi, kuten edellä 41 kappaleessa kuvaillaan, ja josta vähennettiin tosiasiallinen voitto ja johon sitten lisättiin kohtuullinen voitto. Näiden erityisten olosuhteiden vuoksi katsottiin, että tuomion täytäntöön panemiseksi on poikkeuksellisesti asianmukaista verrata kyseistä hintaa Jindalin lopulliseen myyntihintaan symmetrisesti eli siihen etuyhteydessä olevien tuojien tasolla; myös tätä hintaa oikaistiin ainoastaan kustannusten osalta edellä 41 kappaleessa kuvaillulla tavalla, mutta siihen sisältyivät myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä mahdollinen voitto.

(60) Uudelleenlasketuksi vahinkomarginaaliksi vahvistettiin siten 9,0 prosenttia.

(61) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen SG PAM puuttui tälle tasolle määritettyyn vahinkomarginaaliin. Ensiksi SG PAM väitti, että laskemalla uudelleen vahinkomarginaalin komissio meni liian pitkälle unionin yleisen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpanossa, sillä sen mukaan tuomioistuin ei todennut virhettä vahinkomarginaalin laskennassa. Toiseksi SG PAM väitti, että ehdotettu vahinkomarginaali ei poistaisi unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa, koska uudelleenmääritetty tullin määrä olisi ECL:n tullia vastaava. Markkinatietojensa perusteella SG PAM väitti, että kyseisellä tullin tasolla ei ollut vaikutusta ECL:n määriin eikä hintoihin, minkä vuoksi SG PAM:n oli mahdotonta asettaa hintojaan vahinkoa aiheuttamattomalle tasolle ja parantaa kannattavuuttaan. Siksi komission joko pitäisi olla soveltamatta alhaisemman tullin sääntöä tai käyttää eri laskentamenetelmää vahinkomarginaalin määrittämiseksi.

(62) Ensimmäisen väitteen osalta komissio muistutti, että unionin yleinen tuomioistuin nimenomaisesti velvoitti komission tutkimaan, olisiko hinnan alittavuuden marginaalin uudelleenlaskennalla vaikutusta myös lopullisen tullin tasoon vahinkomarginaalin mahdollisen muuttumisen vuoksi (ks. johdanto-osan 5 kappale).

(63) Toiseksi komissio muistutti kyseessä olevasta oikeusperustasta. Kyseisenä ajankohtana voimassa olleen polkumyyntiasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaan polkumyyntitullin suuruus ei saa ylittää vahvistettua polkumyyntimarginaalia, ja sen olisi oltava kyseistä marginaalia alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä on riittävä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi. Vastaavasti kyseisen tutkimuksen aikana voimassa olleen tukien vastaisen perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdassa säädettiin, että tasoitustullin suuruus ei saa ylittää todettua tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrää, ja sen olisi oltava tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen kokonaismäärää alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä on riittävä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.

(64) Tämä uudelleen aloitettu polkumyyntitutkimus on suoritettu samanaikaisesti tukien vastaisen tutkimuksen kanssa; siinä vahvistettiin uudelleenlasketuksi tuen määräksi 6 prosenttia. Kun otetaan huomioon, että tuomioistuimen tuomio ei vaikuttanut Jindalin osalta määritettyyn 19 prosentin polkumyyntimarginaaliin, yhteenlaskettu tuki- ja polkumyyntimarginaali on suurempi kuin uudelleenmääritetty vahinkomarginaali.

(65) Edellä mainitun oikeusperustan perusteella tasoitus- ja polkumyyntitullin yhteenlaskettu määrä ei alhaisemman tullin säännön mukaisesti voi olla vahinkomarginaalia suurempi. Siksi komissio ottaa lopullisen tasoitustullin lisäksi käyttöön lopullisen polkumyyntitullin vain vahingon korjaavan tason suuruisena.

(66) Alkuperäisessä tutkimuksessa komissio määritti unionin tuotannonalaa koskevan vahinkoa aiheuttamattoman hinnan (ks. 59 kappale). Kyseistä hintaa verrattiin tuontihintaan. ja niiden välinen ero ilmaistiin prosenttiosuutena, jäljempänä 'vahinkomarginaali'. Unionin tuotannonala ei kyseisenä ajankohtana kiistänyt, että tämä menetelmä oli oikeudellisesti asianmukainen sen silloin määritetyn vahingon poistamiseksi. Kun otetaan huomioon väitetyt myöhemmät tapahtumat, mitkään toimenpiteiden tehokkuutta koskevat näkökohdat eivät voi tehdä tästä menetelmästä oikeudellisesti pätemätöntä. Tästä menetelmästä ei ole syytä poiketa nyt, kun määritetään tullin määrä ilman tuomioistuimen toteamia hinnan alittavuutta koskevia virheitä, jotka vaikuttivat myös vahinkomarginaaliin.

(67) Näistä syistä komissio hylkäsi nämä väitteet.

4. **LOPULLISET TOIMENPITEET**

(68) Polkumyynnistä, vahingosta ja syy-yhteydestä tässä uudelleen aloitetussa polkumyyntitutkimuksessa tehtyjen päätelmien perusteella otetaan uudelleen käyttöön lopullinen polkumyyntitulli Intiasta peräisin olevien ja Jindal Saw Limitedin valmistamien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa.

(69) Tämä tutkimus tehtiin samanaikaisesti kuin samaa yritystä ja samaa tuotetta koskeva uudelleenaloitettu tukien vastainen tutkimus, jossa komissio vahvisti tuen määrän, joka oli vahingon poistavaa tasoa alhaisempi. Siksi komissio otti käyttöön tasoitustullit todetun tuen lopullisen määrän tasoisena. Koska tasoitus- ja polkumyyntimarginaalin yhteenlaskettu määrä on suurempi kuin uudelleenmääritetty vahinkomarginaali, tasoitus- ja polkumyyntitullin yhteenlaskettu määrä ei alhaisemman tullin säännön mukaisesti voi olla vahinkomarginaalia suurempi. Siksi komissio ottaa lopullisen tasoitustullin lisäksi käyttöön lopullisen polkumyyntitullin vain vahingon korjaavan tason suuruisena.

(70) Tällä perusteella kyseiset tullit otetaan käyttöön seuraavasti:

Yrityksen nimi	Tuen määrä	Polkumyynti-marginaali	Vahinkomargi-naali	Tasoitustulli	Polkumyynti-tulli	Tullit yhteensä
Jindal Saw Ltd	6,0 %	19,0 %	9,0 %	6,0 %	3,0 %	9,0 %

(71) Polkumyyntitullien tarkistettua tasoa sovelletaan ilman ajallista keskeytystä tarkasteltavana olevan asetuksen voimaantulopäivästä alkaen (eli 19 päivästä maaliskuuta 2016). Tulliviranomaiset velvoitetaan kantamaan asiaankuuluva määrä Jindal Saw Limitediltä tulevassa tuonnissa ja palauttamaan tähän mennessä liikaa kannetut määrät sovellettavan tullilainsäädännön mukaisesti.

(72) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 ([36]) 109 artikla huomioon ottaen silloin, kun jokin määrä on maksettava takaisin Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion tuloksena, maksettava korko on *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa kunkin kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistu Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama korko.

([36]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

(73) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EU) 2016/1036 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Intiasta peräisin olevia Jindal Saw Limitedin valmistamia pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettuja putkia, jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 7303 00 10 ja ex 7303 00 90 (Taric-koodit 7303 00 10 10 ja 7303 00 90 10), lukuun ottamatta pallografiittirautaputkia, joissa ei ole sisä- ja ulkopinnoitetta, jäljempänä 'pinnoittamattomat putket', 19 päivästä maaliskuuta 2016 alkaen.

2. Jindal Saw Limitedin valmistaman, 1 kohdassa kuvatun tuotteen vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on 3 prosenttia (Taric-lisäkoodi C054).

2 artikla

Jindal Saw Limitedin täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/388 nojalla maksamat lopulliset polkumyyntitullit, jotka ylittävät 1 artiklassa vahvistetun lopullisen polkumyyntitullin, on palautettava tai peruutettava.

Palauttamista tai peruuttamista on pyydettävä kansallisilta tulliviranomaisilta sovellettavan tullilainsäädännön mukaisesti. Viranomaisten on perittävä takaisin unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-301/16, Jindal Saw, antaman tuomion jälkeen mahdollisesti suorittamansa takaisinmaksut 1 artiklan 2 kohdan mukaiseen määrään asti.

3 artikla

Edellä 1 artiklassa käyttöön otettu lopullinen polkumyyntitulli kannetaan myös tuonnissa, joka on kirjattu tiettyjen Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnin asettamisesta kirjaamisvelvoitteen alaiseksi sen jälkeen, kun niitä koskeva tutkimus aloitettiin uudelleen asioissa T-300/16 ja T-301/16 10 päivänä huhtikuuta 2019 annettujen, lopullisen tasoitustullin ja lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa annettuja täytäntöönpanoasetuksia (EU) 2016/387 ja (EU) 2016/388 koskevien tuomioiden täytäntöönpanemiseksi annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/1250 1 artiklan mukaisesti.

4 artikla

Tulliviranomaiset velvoitetaan lopettamaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/1250 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti tapahtuva tuonnin kirjaaminen, joka kumotaan tällä asetuksella.

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä huhtikuuta 2020.

Komission puolesta
Ursula VON DER LEYEN
Puheenjohtaja